

[Erling Jensen]

mål: hvornår mener fru Aase Olesen at hun og det radikale venstre er påklædt til at træffe en beslutning, der kan gavne danske skibsværfter? Det haster nemlig.

Brusvang (CD):

Kristeligt folkepartis ordfører i denne sag er forhindret i at være til stede, og på vedkommendes vegne kan jeg meddele, at kristeligt folkeparti kan tilslutte sig industriministerens synspunkter.

Dernæst vil jeg på CDs vegne sige følgende: tak til socialdemokratiet! Også CD har jo gentagne gange givet udtryk for interesse og bekymring for dette sagsområde. Tak til industriministeren for redegørelsen om, hvad der er gjort, og hvad der er ved at blive gjort, samt for den positive undertone, der er i talen!

Om selve forslaget hovedelementer vil jeg sige følgende. Først matching: jeg må forstå, at man ønsker en matching, der går ud over de gældende matchingregler, men det er ikke klart, hvad man virkelig ønsker, for i det afsnit, der definerer matchingbegrebet, slutter man med ordene »etc. etc. etc.«, og et sådant begreb må afklares. Vi må altså bede om konsekvensberegninger af en endelig definition af det matchingbegreb, som socialdemokratiet stiler mod, og vi må specielt have oplyst, hvad socialdemokratiet politisk er parat til at skuldre i denne sag; jeg tænker på, hvilket beløb socialdemokratiet vil ofre af statskassen.

Indeksfinansiering er det næste hovedelement. Også dette vil vi gerne fra CDs side overveje positivt. Det er bedre defineret, og hovedelementet her er jo inflationssikringen, som også fremført af direktør Dilling fra Odense Stålskibsværft i Jyllands-Posten i dag. Men igen må vi sige, at vi gerne vil have en konsekvensberegningssmodel, og gerne vil vide, hvor meget socialdemokratiet vil ofre af statskassen også på dette punkt.

I øvrigt bedrøver det mig at læse dette forslag, for det var oprindeligt et velskabt foster, men det er blevet skadet i fødselsprocessen, for forslaget, som det foreligger i dag, går på krykker: man mangler jo skattesiden. Hr. Risgaard Knudsen har fra denne talerstol ganske klart og utvetydigt fremsat ønske om og understreget nødvendigheden af, at der bør rettes i skattereformen for så vidt angår

afsnittet om den diskriminerende behandling af skibsinvesteringer.

Derfor må jeg spørge: hvad vil socialdemokratiet egentlig? Hvor har vi hr. Lykketoft i denne sag? Er hr. Lykketoft parat til at hjælpe skibsværftsarbejderne? Vi andre er.

Endelig vil jeg sige følgende: netop på dette område ved vi at der er vanskeligheder i EF-samarbejdet. Så vidt jeg husker, administreres der i øjeblikket efter det fjerde skibsdirektiv, og nu skal der altså her i 1986 være forhandlinger om det femte. Den EF-pakke, vi om kort tid skal stemme om, er selvfølgelig vigtig for så vidt angår de enkelte artiklers formulering, men måske er det allervigtigst, at pakken er udtryk for en klart tilkendegivet politisk vilje til et bedre og mere effektivt og positivt samarbejde i EF. Her står vi med et område, hvor Danmark har det allerstørste behov for, at der vises forståelse for, at man ikke længere i EF-regie kan tolerere den diskriminering og konkurrenceforvridning, der sker på skibsværftsproduktionsområdet.

Også her må jeg spørge: hvorfor er socialdemokratiet imod? Socialdemokratiet ved jo udmærket, at et nej til pakken – hvad der formentlig ikke kommer – i hvert fald vil udløse politisk uvilje hos vores partnere i EF, og det er de partnere, vi her i 1986 skal sidde og forhandle med, bl.a. om at få en bedre ordning for så vidt angår regulering af støtten til skibsværfterne, hvor der jo altså er denne voldsomt diskriminerende behandling, hvor man visse steder støtter med helt op til 27 pct. Hvorfor ønsker socialdemokratiet ved et nej til EF-pakken i virkeligheden at hasardere skibsværftsarbejdernes fremtid? Det kan jeg ikke forstå, og jeg savner et svar herpå.

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det var et interessant indlæg, hr. Brusvang holdt om EF. Jeg forstår egentlig ikke, hvorfor han ikke tog alle de folk i NATO med, som ifølge forsvarsministeren også er så forfærdede over, at der er nogle, der er imod denne EF-pakke. Jeg tilslutter mig straks – sikkert ikke til industriministerens overraskelse – dem, der mener, at regeringen ikke har gjort noget som helst på dette område. Det er i det hele taget kendetegnende, at vi sidder med en borgerlig regering, som har gjort det til sit bomærke PR-mæssigt, at den